

ΠΟΡΕΙΑ ΑΥΣΗΣΗΣ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ ΕΛΑΤΗΣ ΣΤΙΣ ΟΜΗΛΙΚΕΣ ΚΑΙ
ΑΝΟΜΗΛΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΔΕΣ ΤΩΝ ΜΟΝΙΜΩΝ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΩΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΙΝΑΛΟΥ-ΑΡΚΑΔΙΑΣ
ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΝΑΛΥΘΕΝΤΩΝ ΚΟΡΜΩΝ

Δρ. ΛΑΖΑΡΟΣ ΜΠΟΣΚΟΣ (1)

1. Εισαγωγή

Η ανάλυση κορμών εφαρμόστηκε πριν από πολλά χρόνια και δύπιστα αναφέρεται ο Huffel, διαχειριστικά συνεργεία στη Γαλλία, πραγματοποίησαν αναλύσεις κορμών στην αρχή του 19ου αιώνα. (Γεωργόπουλος Α. 1973). Η ανάλυση κορμών αποτελεί την πλέον ασφαλή μέθοδο για την εξακρίβωση των βασικών αυξητικών στοιχείων ενός δένδρου (διάμετρος, κυκλική επιφάνεια, ύψος, μορφάριθμος) καθ' όλη τη διάρκεια και ανά πάσα στιγμή της ζωής του. Από τα στοιχεία αυτά είναι δυνατός ο υπολογισμός με μεγάλη ακρίβεια του όγκου του δένδρου στις διάφορες ηλικίες της ζωής του, από τον οποίο στη συνέχεια είναι εύκολο να υπολογιστεί η πορεία της ετήσιας κατ' όγκο αύξησής του. (M'Hirgit O., Postaire J.G., 1983)

Με τη χρησιμοποίηση του όγκου των αναλυθέντων κορμών, είναι δυνατή η κατασκευή πινάκων κυβισμού μεγάλης ακρίβειας.

Στα πλαίσια μιας εργασίας ανάλυσης των δεδομένων επαναλαμβανόμενων ανά 5/ετία απογραφών και δασοκομικών επεμβάσεων, σε τέσσερις Μόνιμες Πειραματικές Επιφάνειες Μ.Π.Ε εγκαταστημένες σε φυσικά δάση της ελάτης του Μαινάλου Άρκαδίας και συγκεκριμένα στην περιοχή της Βυτίνας, υλοτομήθηκαν και αναλύθηκαν πέντε κορμοί.

Από κάθε μία από τις τρείς Μ.Π.Ε No 1,2 και 3 υλοτομήθηκε και αναλύθηκε ένας κορμός, ενώ από την τετάρτη Μ.Π.Ε No 4 υλοτομήθηκαν δύο κορμοί. Από την Μ.Π.Ε 1 υλοτομήθηκε και αναλύθηκε ο μέσος κορμός κυκλικής επιφάνειας d_g. Από από τις άλλες τρείς επιφάνειες υλοτομήθηκαν και αναλύθηκαν δένδρα που εκλέχτηκαν από αυτά που είχαν προσημανθεί για υλοτομία.

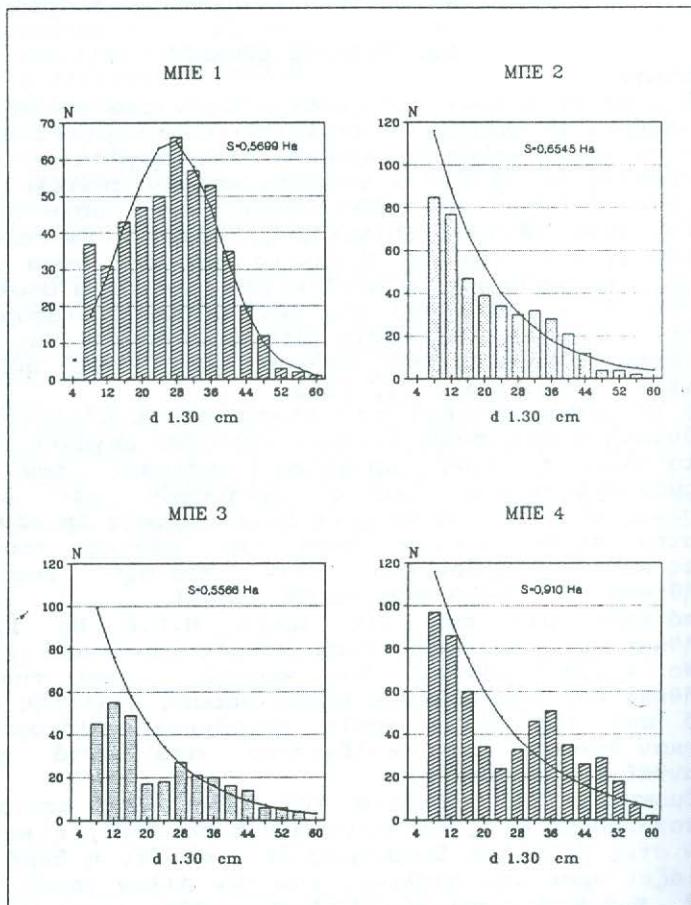
Σύμφωνα με τα στοιχεία της τελευταίας απογραφής, που πραγματοποιήθηκε στις τέσσερις Μ.Π.Ε το 1990, η κατανομή των δένδρων στις βαθμίδες διαμέτρου δείχνει ότι η δομή της Μ.Π.Ε 1 πλησιάζει προς την ομήλικη, ενώ των άλλων τριών δηλαδή της Μ.Π.Ε 2, Μ.Π.Ε 3 και Μ.Π.Ε 4 πλησιάζει προς την ηπειρική. (βλ. διάγραμμα 1)

Η εγκατάσταση αυτών των Μ.Π.Ε έγινε το 1965 από τον αείμνηστο συνάδελφο N. Παναγιωτίδη, στα πλαίσια του μακροχρόνιου ερευνητικού προγράμματος με τίτλο "επίδραση της δομής και του χειρισμού στην απόδοση και γενικά στην εξέλιξη

Δρ. Λάζαρος Μπόσκος
Αναπληρωτής Ερευνητής Β.
ΕΘ.Ι.Α.Γ.Ε
Ινστιτούτο Μεσογειακών Δασικών Οικοσυστημάτων
και Τεχνολογίας Δασικών Προϊόντων

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 1: Κατανομή των κορμών των Μ.Π.Ε στις βαθμίδες διαμέτρου.

DIAGRAMME 1: Répartition du nombre d' arbres en fonction du diamètre à 1.30 m.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΚΥΜΑΝΣΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΤΡΟΥ $V_d\%$

$$V_d\% = \frac{\sigma}{-d} \times 100$$

M.Π.Ε	N	-d	σ	$V_d\%$
1	457	26,75	11,06	41,35
2	636	21,00	11,85	56,41
3	537	22,81	13,12	57,51
4	605	25,02	14,51	58,20

των δασοσυστάδων". Συνολικά για τα κυριότερα δασοπονικά είδη, εγκαταστάθηκαν 59 Μ.Π.Ε σε φυσικά δάση δλης της χώρας. Ο τρόπος εγκατάστασης των Μ.Π.Ε, η μέθοδος λήψης των στοιχείων στις περιοδικές ανά 5/ετία ή 7/ετία, επαναλαμβανόμενες απογραφές, καθώς και η επεξεργασία αυτών των στοιχείων, περιγράφονται σε σχετικές εργασίες. (Παναγιωτίδης Ν. 1965, Παναγιωτίδης Ν. 1973, Παναγιωτίδης Ν. 1981).

Τα γενικά στοιχεία και τα αυξητικά χαρακτηριστικά των Μ.Π.Ε από τις οποίες προέρχονται οι αναλυθέντες κορμοί, καθώς επίσης και η επίδραση των διαφόρων δασοκομικών χειρισμών που εφαρμόζονται σ' αυτές σύμφωνα με το ερευνητικό πρόγραμμα, θα περιγραφούν σε άλλη ερευνητική εργασία, για τη σύνταξη της οποίας έχει αρχίσει ήδη η επεξεργασία των στοιχείων.

2. Υλικά και μέθοδος έρευνας

2.1 Εκλογή των προς ανάλυση κορμών.

Στην Μ.Π.Ε 1, με βάση τα στοιχεία παχυμέτρησης της τελευταίας απογραφής, υπολογίστηκε η διάμετρος του μέσου κορμού κυριλικής επιφάνειας d_1 και στη συνέχεια εντοπίστηκαν οι κορμοί με στηθιαία διάμετρο d_2 ή περίπου d_2 με τη διάμετρο που υπολογίστηκε. Από αυτούς τους κορμούς επιλέχτηκε ο καταλληλότερος με κριτήρια τη μορφή του, την κατάσταση της υγείας του, την ύπαρξη ή μη σφαλμάτων, τις συνθήκες ανάπτυξής του, κ.λ.π.

Στις άλλες τρείς Μ.Π.Ε από τα δένδρα που προσημάνθηκαν για υλοτομία, σύμφωνα με τα αποτελέσματα της τελευταίας απογραφής, επιλέχθηκε ο χονδρότερος κορμός σε κάθε Μ.Π.Ε, με τα ίδια όπως και παραπάνω κριτήρια ως προς την καταλληλότητά του. Στη Μ.Π.Ε 4 υλοτομήθηκε και ένας ακόμη λεπτότερος κορμός για να γίνουν μερικές συγκριτικές παρατηρήσεις.

2.2 Γενικά αυξητικά στοιχεία αναλυθέντων κορμών.

Οι ηλικίες των πέντε δένδρων που υλοτομήθηκαν, κυμαίνονται μεταξύ 93 και 160 ετών. Η ηλικία κάθε κορμού που αναλύθηκε είναι ο αριθμός των ετησίων δακτυλίων στην πρεμνική διατομή, συν τρία χρόνια που υπολογίζεται ότι απαιτούνται κατά μέσο δρο, για να φθάσει ένα φυτάριο στο ύψος της πρεμνικής διατομής, που γίνεται περίπου στο ύψος των 0.30 μ. Η έμφλοια στηθιαία διάμετρος τους κυμαίνονται μεταξύ 25.7 και 35,3 εκ., ενώ το ύψος τους μεταξύ 17.50 και 21.30 μ. (βλ. πίνακα 1)

2.3 Μέθοδος ανάλυσης και μέτρησης των κορμών.

Οι κορμοί που επιλέχτηκαν να αναλυθούν, μετά τη ρίψη τους, τεμαχίστηκαν σε κορμοτεμάχια του ενός μέτρου μέχρι το ύψος των 9.00 μέτρων, με μια εξαίρεση ως πρός την τρίτη διατομή που έγινε στο ύψος των 2.00 μέτρων αντί του ύψους των 2,30 μ. Στη συνέχεια, τα κορμοτεμάχια κόπηκαν σε μήκη των δύο

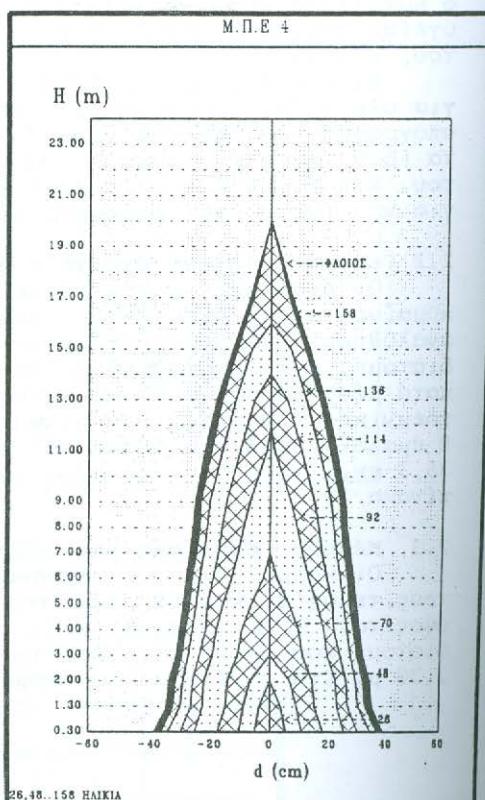
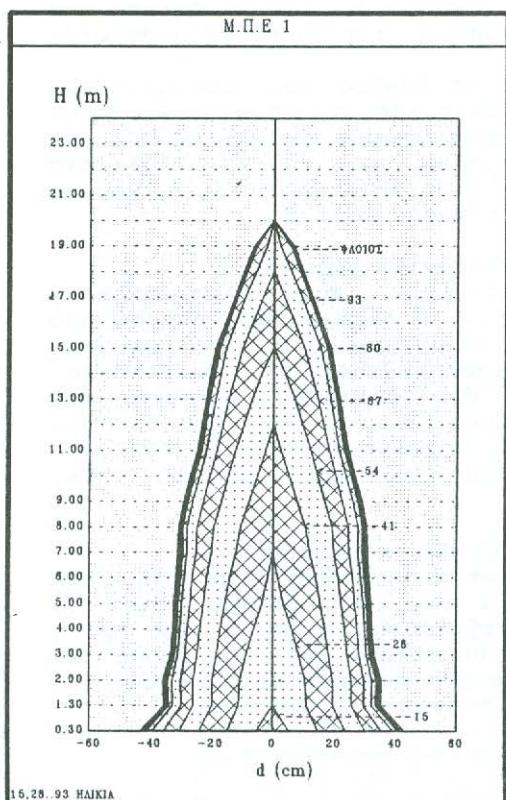
ΠΙΝΑΚΑΣ 1: Γενικά στοιχεία αναλυθέντων κορμών.

TABLEAU 1: Données générales des tiges analysées.

ΜΠΕ	Διάμετρος Diamètre (cm)				Υψος (m)	0γκος (m^3) Volume					
	Εμφλοια		Αφλοια			Ετ. Δακτύλιοι Cernes annuels		Εμφλοιος Avec écorce	Αφλοιος Sans écorce	Φλοιός Écorce	
	Avec écorce	Sans écorce	Avec écorce	Sans écorce		0.30	1.30				
	0.30	1.30	0.30	1.30		0.30	1.30			x	
1	43.0	35.3	40.8	33.7	20.70	90	80	1.0068228	0.9620730	9.9	
2	27.6	26.4	25.8	24.5	17.50	125	113	0.4758162	0.4052616	14.8	
3	41.0	37.3	38.5	35.3	21.30	154	149	1.1509600	0.9767356	15.1	
4	38.5	34.4	36.3	32.2	20.10	157	148	0.8199566	0.7016790	14.4	
4A	27.4	25.7	25.6	23.7	20.20	123	113	0.5392281	0.4682224	13.2	

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 2: Μορφή αναλυθέντων κορμών.

DIAGRAMME 2: Profil des tiges analysées.

μέτρων μέχρι την κορυφή του δένδρου. Ετσι οι διατομές έγιναν στα απόλυτα ύψη του δένδρου 0.30 1.30 2.00 3.00 4.00 5.00 6.00 7.00 8.00 9.00 11.00 13.00όπως φαίνεται στο διάγραμμα 2 όπου παρουσιάζεται η μορφή των αναλυθέντων κορμών των Μ.Π.Ε 1 και 3 αντίστοιχα. (Otoul C., Rondeux J., 1988).

Από κάθε διατομή αφαιρέθηκε κυκλικός δίσκος που μεταφέρθηκε στο εργαστήριο όπου έγιναν οι σχετικές μετρήσεις με τη χρησιμοποίηση του ηλεκτρονικού οργάνου Digitalposiometer, που έχει τη δυνατότητα μέτρησης με ακρίβεια 0.01 χιλ. Σε κάθε κυκλικό δίσκο χαράχτηκαν δύο κάθετες διάμετροι, στίς 4 ακτίνες τους μετρήθηκε το πάχος δλων των ετησίων δακτυλίων και στη συνέχεια υπολογίστηκε ο μέσος δρος των τεσσάρων μετρήσεων για κάθε ετήσιο δακτύλιο. Συνολικά για τους πέντε κορμούς έγιναν 23.688 μετρήσεις ετησίων δακτυλίων.

Τα στοιχεία αυτών των μετρήσεων έτυχαν επεξεργασίας με τη χρησιμοποίηση σχετικών προγραμμάτων στον Η/Υ και τα αποτελέσματα παρουσιάζονται αναλυτικά στη συνέχεια.

3. Αποτελέσματα - Στοιχεία αύξησης των αναλυθέντων κορμών

3.1 Αύξηση της στηθιαίας διαμέτρου.

Η τρέχουσα ετήσια προσαύξηση της στηθιαίας διαμέτρου του αναλυθέντος μέσου κορμού της Μ.Π.Ε 1, που όπως αναφέρθηκε, είναι εγκαταστημένη σε ομήλικη σύσταση, ακολουθεί μια κανονική πορεία παρουσιάζοντας ένα μέγιστο 8.4 περίπου χιλ. το χρόνο στην ηλικία των 25 ετών. Αντίθετα, στους κορμούς των Μ.Π.Ε 2, 3 και 4 η τρέχουσα ετήσια προσαύξηση παρουσιάζει μια εντελώς διαφορετική πορεία μ' ένα μέγιστο 3-5 χιλ. το χρόνο σε μια ηλικία μεταξύ 50 και 80 χρόνων.

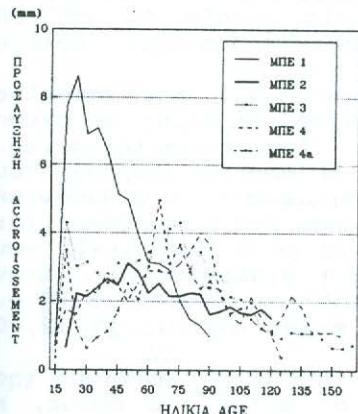
Αυτή η αργοπορία στην εμφάνιση του μεγίστου της ετήσιας προσαύξησης της στηθιαίας διαμέτρου στις Μ.Π.Ε 2, 3 και 4 μπορεί να οφείλεται τόσο στην ποιότητα του τόπου, δύο και στις συνθήκες αύξησης των δένδρων. Οπως είναι γνωστό, στο κηπευτό δάσος τα νεαρά άτομα στα πρώτα χρόνια της ζωής τους αναπτύσσονται στη σκιά και κάτω από τον ισχυρό ανταγωνισμό των μεγαλυτέρων ατόμων. Τα άτομα αυτά αναλαμβάνουν σταδιακά δύο ελαττώνεται ο ανταγωνισμός, πράγμα που αποδεικνύεται κυρίως από την πορεία της καθ' ύψος αύξησης, που εξετάζεται στα επόμενα κεφάλαια. (Leibundgunt H. 1970) (βλ. διάγραμμα 3).

Η πορεία της αύξησης της διαμέτρου σε σχέση με την ηλικία, όπως είναι γνωστό, εξαρτάται κυρίως από την πυκνότητα των δένδρων και την ποιότητα του τόπου. Για τους πέντε κορμούς που αναλύθηκαν, από την πορεία της μεταβολή της διαμέτρου σε σχέση με την ηλικία, φαίνεται ότι το δένδρο της ομήλικης συστάσης φθάνει σε μια ορισμένη διάμετρο πολύ πιο γρήγορα συγκριτικά μ' αυτά των αηπευτών συστάσων.

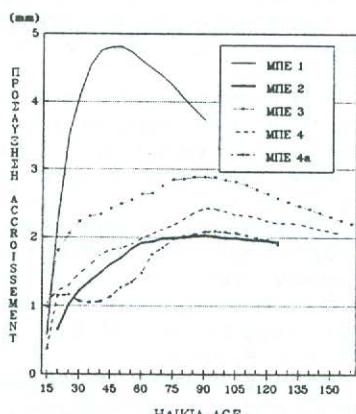
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 3: Μεταβολή της διαμέτρου και της προσαύξησής της με την ηλικία.

DIAGRAMME 3: Evolution du diamètre et de son accroissement en fonction de l' age.

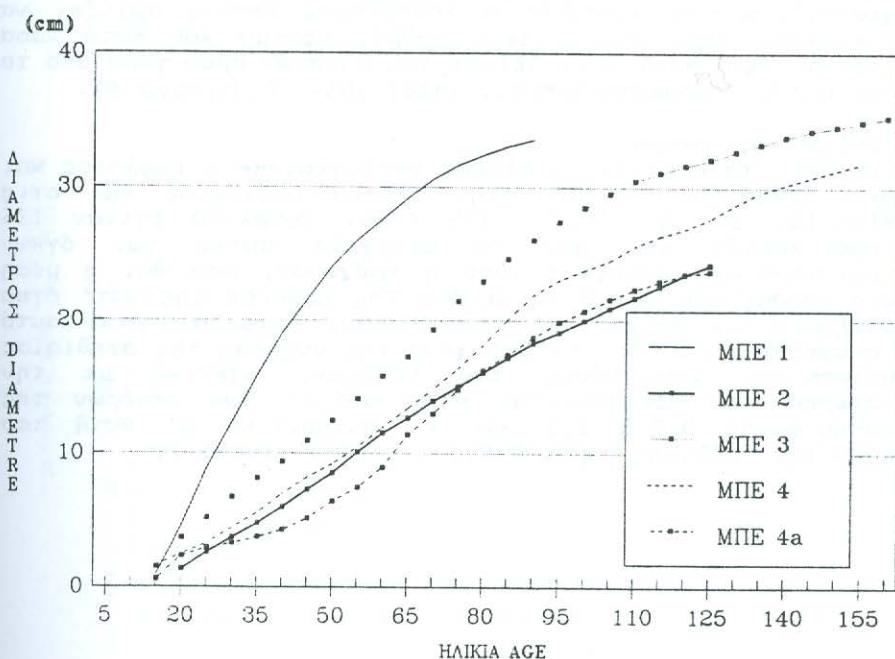
ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΣ. ΔΙΑΜΕΤΡΟΥ
ACC. ANNUEL COURANT EN DIAMETRE

ΜΕΣΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣ ΔΙΑΜΕΤΡΟΥ
ACC. ANNUEL MOYEN EN DIAMETRE

ΣΧΕΣΗ ΔΙΑΜΕΤΡΟΥ ΗΛΙΚΙΑΣ
RELATION DIAMETRE AGE

3.4 Αύξηση του ψήφους

Η πορεία της ετήσιας καθ' ύψος προσαύξησης των αναλυθέντων κορμών παρουσιάζει σχεδόν την ίδια εικόνα μ' αυτή της διαμέτρου και η προσαύξηση ψήφους του κορμού της Μ.Π.Ε 1 διαφέρει ριζικά απ' αυτή των τεσσάρων άλλων κορμών. Συγκεκριμένα, ο κορμός της Μ.Π.Ε 1 παρουσιάζει μια φυσιολογική πορεία της ετήσιας καθ' ύψος προσαύξησης μ' ένα μέγιστο περίπου 50 εκ. το χρόνο στην ηλικία των 25 χρόνων. Αντίθετα, στους άλλους τέσσερεις κορμούς το μέγιστο της ετήσιας προσαύξησης του ψήφους, που κυμαίνεται από 25 ως 38 εκ., επέρχεται πολύ αργότερα σε ηλικία μεταξύ 45 και 90 χρόνων και επί πλέον η πορεία της περουσιάζει πολλές ακανονιστίες.

Η αργοπορία που παρατηρείται στην πορεία της καμπύλης ψήφους δλων των κορμών των Μ.Π.Ε της ηπευτής δομής σε σχέση μ' αυτή της ομήλικης δομής Μ.Π.Ε 1 είναι χαρακτηριστική. Ετσι ενώ στην περίπτωση της Μ.Π.Ε 1 η καμπύλη αύξησης του ψήφους μετά την ηλικία των 15 χρόνων παρουσιάζει μια κανονική ανοδική πορεία, στους κορμούς των άλλων Μ.Π.Ε παρατηρείται μια χαρακτηριστική καθυστέρηση και μόνο μετά την ηλικία των 50 χρόνων στην Μ.Π.Ε 4 η πορεία αυτή ομαλοποιείται. Στην ηλικία των 80 χρόνων ο κορμός της Μ.Π.Ε 1 είχε ψήφος 19,79 μ. ενώ οι κορμοί των Μ.Π.Ε 2, 3 και 4 είχαν αντίστοιχα 12,00 13,33 και 8,85 μ.

Μπορεί δηλαδή να λεχθεί, δτι δπως και στην περίπτωση της προσαύξησης της διαμέτρου, έτσι και σ' αυτήν του ψήφους, η ανάπτυξη των δένδρων κατά τη νεαρή ηλικία στη σκιά των μεγαλύτερων και σε συνθήκες ισχυρού ανταγωνισμού, είναι ο καθοριστικός παράγων της ανάπτυξής τους. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση των δύο κορμών της Μ.Π.Ε 4 στους οποίους μέχρι την ηλικία των 55 χρόνων η καμπύλη ψήφους-ηλικίας διαφέρει ελάχιστα, ενώ στη συνέχεια ο λεπτότερος κορμός αρχίζει να αυξάνει καθ' ύψος με ταχύτερο ρυθμό, πράγμα που κατά πάσα πιθανότητα οφείλεται στην μείωση του ανταγωνισμού γύρω από το δένδρο αυτό. (Μουλόπουλος Χ., 1938) (βλ. διάγραμμα 4).

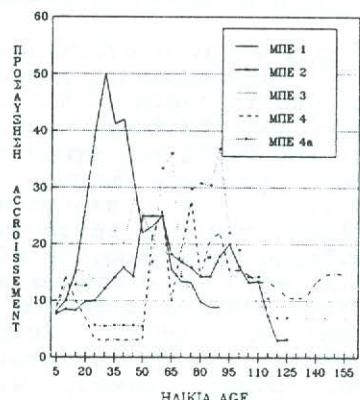
3.6 Αύξηση του όγκου.

Με βάση τα στοιχεία ανάλυσης υπολογίστηκε ο έμφλοιος και άφλοιος δργος των κορμών στην ηλικία υλοτομίας και στις ηλικίες 15, 20 25, 30, ...155 ετών. Συνολικά έγιναν 126 κυβισμοί κορμών και από τα στοιχεία αυτών των δργων υπολογίστηκε στη συνέχεια τόσο η τρέχουσα, δρο και η μέση ετήσια προσαύξηση. Από τη μελέτη της πορείας της καθ' δργο προσαύξησης των κορμών που αναλύθηκαν, επιβεβαιώνεται αυτό που αναφέρθηκε με βάση τα στοιχεία της αύξησης της στηθιαίας διαμέτρου και του ψήφους των δένδρων, σχετικά με την καθυστέρηση που παρατηρείται στην αύξηση των δένδρων της ηπευτής δομής Μ.Π.Ε 2,3 και 4, συγκριτικά μ' αυτή του δένδρου της ομήλικης δομής Μ.Π.Ε 1. (βλ. πίνακα 3)

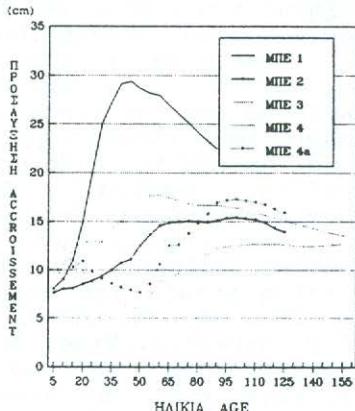
ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 4: Μεταβολή του ύψους και της προσαύξησής του με την ηλικία.

DIAGRAMME 4: Evolution de la hauteur et de son accroissement en fonction de l' age.

ΤΡΕΧΟΥΣΑ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΣΑΥΞ. ΥΨΟΥΣ
ACC. ANNUEL COURANT EN HAUTEUR
(cm)

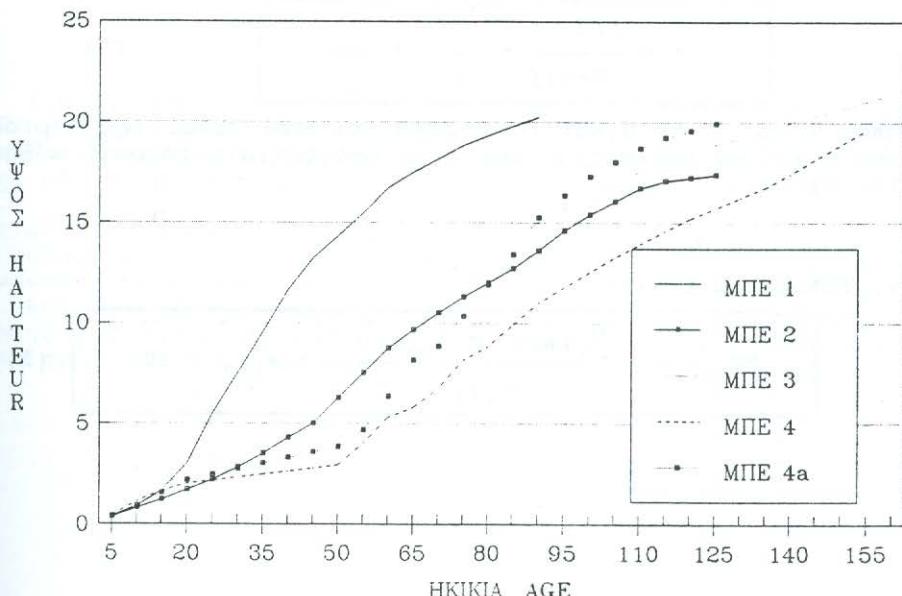

ΜΕΣΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣ ΥΨΟΥΣ
ACC. ANNUEL MOYEN EN HAUTEUR
(cm)

ΣΧΕΣΗ ΥΨΟΥΣ ΗΛΙΚΙΑΣ
RELATION HAUTEUR AGE

(m)

Από τη μελέτη των διαγραμμάτων αύξησης του όγκου, προκύπτει ότι η ωριμότητα του μέγιστου ξυλώδους όγκου ενός δένδρου, που επιτυχάνεται όταν η μέση ετήσια αύξηση γίνεται ίση με την τρέχουσα, στον κορμό της Μ.Π.Ε 1 επέρχεται στην ηλικία μεταξύ των 80 και 85 χρόνων. Στους κορμούς των άλλων Μ.Π.Ε της αηπευτής δομής, η τομή των δύο καμπυλών, δηλαδή της τρεχούσης και της μέσης αύξησης του όγκου, επέρχεται πολύ αργότερα. (Γεωργόπουλος Α. 1963) (βλ. διάγραμμα 6 και πίνακα 3)

Μια αρκετά παραστατική εικόνα σχετικά με την πορεία της αύξησης του όγκου, σε σχέση με την ηλικία, δίνει η μεταβολή του ποσοστού αύξησης του όγκου.

Οπως είναι γνωστό, ποσοστό αύξησης είναι η σχέση μεταξύ της αύξησης κατά τη διάρκεια μιάς καθορισμένης χρονικής περιόδου και της τιμής του μεγέθους, από το οποίο προήλθε. Το ετήσιο ποσοστό αύξησης π.χ του όγκου ενός δένδρου, είναι η σχέση μεταξύ της ετήσιας αύξησης και της τιμής του όγκου στήν αρχή της χρονιάς. Επειδή δύμας πολλές φορές δέν πραγματοποιούνται ετήσιες μετρήσεις αλλά περιοδικές, χρησιμοποιείται το μέσο ποσοστό αύξησης για μιά καθορισμένη χρονική περίοδο. Επομένως, το ποσοστό αύξησης του όγκου, θα είναι η σχέση μεταξύ της αύξησης του όγκου κατά τη διάρκεια μιάς περιόδου και της μέσης τιμής του όγκου κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου. (Viney R et Chaintreuil A. 1965). Συνήθως για τόν υπολογισμό του ποσοστού αύξησης των δενδρομετρικών στοιχείων ενός δένδρου, διαμέτρου, ύψους, όγκου, κ.λ.π χρησιμοποιούνται οι τύποι:

α) Ο αλγεβρικός ή τύπος του σύνθετου τοκισμού.

$$V = v * (1+t)^n \quad \text{ή} \quad t = \sqrt[n]{(V/v)} - 1 \quad (1)$$

β) Ο αριθμητικός τύπος ή τύπος του Pressler.

$$t = \frac{((V-v))}{(V+v)} * \frac{2}{n} * 100 \quad (2)$$

Οπουν ν και V οι όγκοι στην αρχή και στο τέλος της περιόδου των π χρόνων αντίστοιχα και t το εκατοστιαίο ποσοστό αύξησης του όγκου.

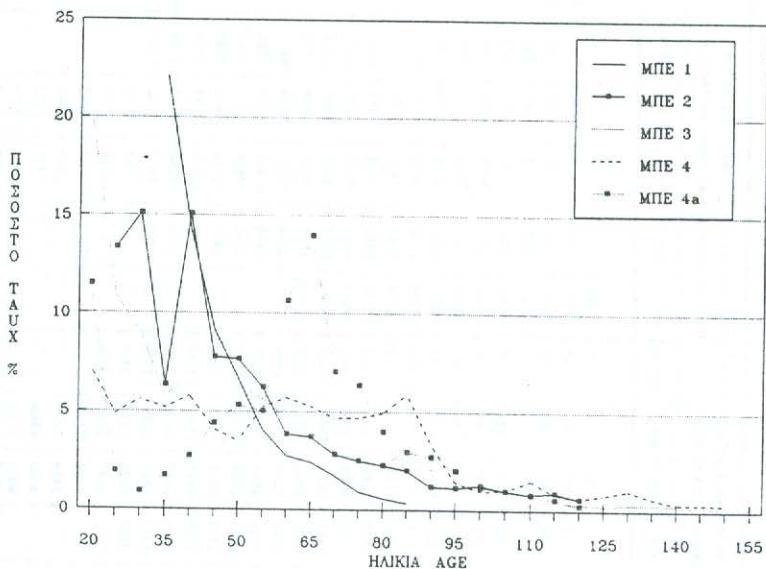
γ) Τύπος του Mayer.

$$TV(i) = \frac{v_{(i+1)} - v_{(i-1)}}{4v_{(i)}} * A_{(i)} * 100 \quad (3)$$

όπου: $TV(i)$ το ποσοστό αύξησης του όγκου στη βαθμίδα διαμέτρου (i) ,
 $V(i+1)$ ο όγκος στη βαθμίδα διαμέτρου $(i+1)$,
 $V(i-1)$ ο όγκος στη βαθμίδα διαμέτρου $(i-1)$,
 $V(i)$ ο όγκος στη βαθμίδα διαμέτρου (i) ,
 $A(i)$ τρέχουσα ετήσια αύξηση της διαμέτρου στη βαθμίδα διαμέτρου (i) . (Richard Y., Majcen Z., et Menard M. 1980)

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 5: Μεταβολή του ποσοστού αύξησης του όγκου σε σχέση με την ηλικία.

DIAGRAMME 5: Evolution du taux d' accroissement en volume en fonction de l' age.

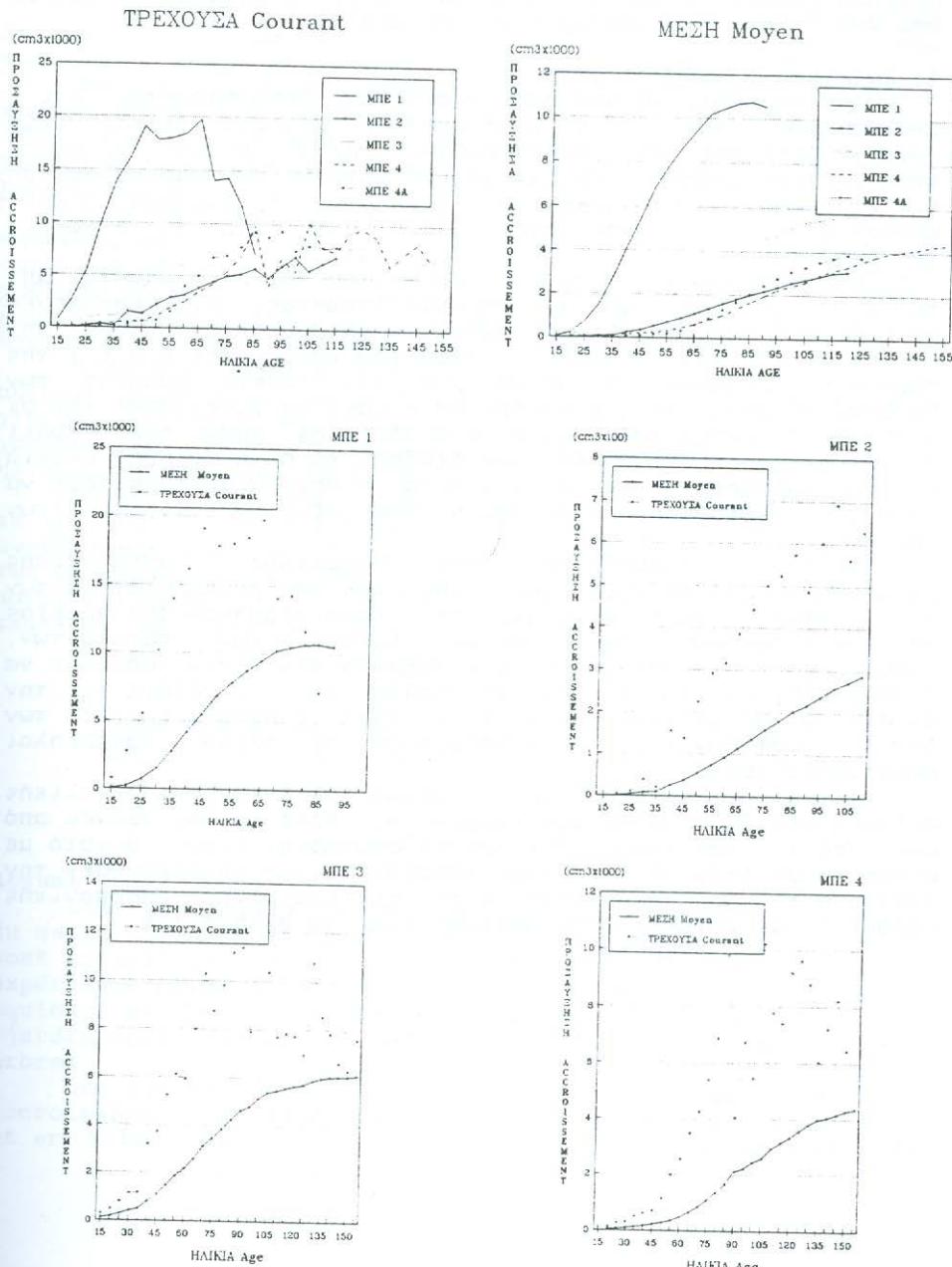
Για τον υπολογισμό του ποσοστού αύξησης του όγκου, αντί του όγκου στις βαθμίδες διαμέτρου $(i+1)$, $(i-1)$ και (i) , μπορεί να λαμβάνονται οι όγκοι στις ηλικίες $(i-5)$, (i) και $(i+5)$ και η τρέχουσα ετήσια αύξηση της διαμέτρου στην ηλικία (i) .

Οι τιμές του ποσοστού αύξησης του όγκου μέ τη χρησιμοποίηση του τύπου (2) για τούς πέντε κορμούς που αναλύθηκαν, φαίνονται στο πίνακα 3 και στο διάγραμμα 5.

Από την εξέταση της μεταβολής της τιμής του ποσοστού αύξησης του όγκου σε σχέση με την ηλικία, διαπιστώνεται η χαρακτηριστική ελάττωσή του με την αύξηση της ηλικίας και

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ 6: Μεταβολή του όγκου και της προσαύξησής του σε σχέση με την ηλικία.

DIAGRAMME 6: Evolution du volume et de son accroissement en fonction de l' age.

μάλιστα μετά την ηλικία περίπου των 100 χρόνων, για τους τέσσερες κορμούς της κηπευτής μορφής, η τιμή αυτή γίνεται μικρότερη του 2%. Στον κορμό της ομήλικης μορφής Μ.Π.Ε 1 η ελάττωση επέρχεται πιο γρήγορα και μετά την ηλικία των 70 περίπου χρόνων το ποσοστό αύξησης του όγκου γίνεται μικρότερο από 2 %. (Βλ. διάγραμμα 5 και πίνακα 4).

4. Συζήτηση - Συμπεράσματα

Από τα στοιχεία που παρουσιάστηκαν διαπιστώνεται ότι η ανάλυση των κορμών, με τη χρησιμοποίηση μάλιστα ηλεκτρονικών οργάνων μέτρησης και προγραμμάτων H/Y, είναι η πλέον ενδεειγμένη μέθοδος για την ακριβή μέτρηση και παρακολούθηση των ξυλομετρικών στοιχείων των δένδρων (διάμετρος, ύψος, μορφάριθμος, μορφοσυντελεστής, όγκος) καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής τους.

Από αναλύσεις κορμών μαύρης Πεύκης που υλοτομήθηκαν από τις Μ.Π.Ε της πέριοχής του Πάρνωνα-Λακωνίας, εγκατεστημένες σε ομήλικες συστάδες, διαπιστώθηκε η ίδια πορεία αύξησης της διαμέτρου και του ύψους μ' αυτή του κορμού της Μ.Π.Ε 1 της ελάττης της Βυτίνας. Η έρευνα για την πορεία αύξησης των δένδρων σε ανομήλικες συστάδες θα πρέπει να συνεχιστεί και σε συστάδες κηπευτές καθ' ομάδες ή συνδεδρίες, μήπως διαπιστωθεί ότι σ' αυτές η καταπίεση των δένδρων κατά τη νεαρή ηλικία είναι μικρότερη και κατά συνέπεια η πορεία αύξησης τους να πλησιάζει περισσότερη προς αυτή των δένδρων των ομηλίκων συστάδων.

Με την προϋπόθεση της ασφαλούς στατιστικής αντιπροσώπευσης ως προς τον αριθμό και την καταλληλότητα των προς ανάλυση κορμών, μέσα από την παρακολούθηση της πορείας και των μεταβολών των διαφόρων ξυλομετρικών παραγόντων, κυρίως όμως μέσα από την πορεία αύξησης του όγκου, μπορούν να δοθούν οδηγίες στη δασοπονική πράξη για το είδος και την ένταση των δασοκομικών επεμβάσεων στις διάφορες ηλικίες των δασικών συστάδων και να καθοριστούν οι πλέον κατάλληλοι περίτροποι χρόνοι.

Τέλος, η σύγκριση της πορείας αλλά και της συνολικής αύξησης μεταξύ αναλυθέντων κορμών που προέρχονται αφενός από ομήλικες και αφετέρου από κηπευτές συστάδες, είναι δυνατό με συνεκτίμηση βεβαίως και άλλων παραγόντων, να επιβεβαιώσει την ορθότητα για τη διατήρηση μιας συγκεκριμένης δασοπονικής μορφής ή να οδηγήσει στην απόφαση για την αλλαγή της.

Περίληψη

Στα φυσικά δάση της ελάτης της περιοχής του Μαινάλου - Αρκαδίας είναι εγκαταστημένες τέσσερις μόνιμες πειραματικές επιφάνειες (Μ.Π.Ε.), από τις οποίες υλοτομήθηκαν και αναλύθηκαν 5 κορμοί.

Η κατανομή των κορμών των Μ.Π.Ε στις βαθμίδες διαμέτρου δείχνει ότι η μορφή της μιας Μ.Π.Ε πλησιάζει προς την ομήλικη, ενώ των άλλων τριών προς την αηπευτή.

Από τα στοιχεία ανάλυσης των κορμών, προκύπτει ότι η πορεία αύξησης της διαμέτρου, του ύψους και κατά συνέπεια και του δγκου του δένδρου της ομήλικης μορφής Μ.Π.Ε, διαφέρει χαρακτηριστικά από τις αντίστοιχες των κορμών της αηπευτής μορφής Μ.Π.Ε.

Οι κορμοί που αναλύθηκαν από τις τρείς Μ.Π.Ε της αηπευτής μορφής αποκτούν τις διαστάσεις του κορμού της ομήλικης μορφής Μ.Π.Ε με χρονική καθυστέρηση περίπου 40-60 χρόνια. Εποι η "ωριμότητα του μεγίστου ξυλώδους δγκου" των κορμών που αναλύθηκαν από τις αηπευτής μορφής Μ.Π.Ε επέρχεται αγρότερα απ' ότι στον κορμό της ομήλικης μορφής Μ.Π.Ε.

Το ετήσιο ποσοστό αύξησης του δγκου ελαττώνεται με την αύξηση της ηλικίας των δένδρων και κατέρχεται κάτω από το 2 % για μεν την ομήλικη Μ.Π.Ε μετά την ηλικία των 70 περίπου χρόνων, ενώ για τις αηπευτές Μ.Π.Ε αρκετά αργότερα και στην ηλικία των 110 περίπου χρόνων.

Ολες οι παραπάνω διαπιστώσεις μπορούν να εξηγηθούν από το γεγονός ότι στις αηπευτής μορφής συστάδες, τα νεαρά άτομα αναπτυσσόμενα στη σκιά και κάτω από τον ισχυρό ανταγωνισμό των μεγαλυτέρων, αυξάνουν πολύ αργά και αναλαμβάνουν τον κανονικό ρυθμό με τη σταδιακή απελευθέρωσή τους και την ελάττωση του ανταγωνισμού.

Données d' accroissement des tiges analysées
des placettes d' expérience permanentes du sapin dans
la région du Mainalon - Arkadie

Lazaros Boskos

Résumé

Dans les forêts naturelles, pleines, homogènes et pures du sapin de la région du Mainalon - Arcadie (Péloponèse), sont installées depuis le 1965 quatres placettes d' expérience permanentes. L'une de elles-ci dans une parcelle équienne et les trois autres dans des parcelles inéquaines (jardinées). Par ces placettes sont abattus et analysés cinq arbres.

Les données des tiges analysées montrent que l'accroissement annuel courant et moyen en diamètre, en hauteur et en volume de la tige de la parcelle équienne est très

différent de celui des autres tiges des parcelles inéquielles.

Les arbres des parcelles inéquielles arrivent aux dimensions de l' arbre de la parcelle équienne avec un retard de 40 - 60 ans environ.

Le taux d' accroissement en volume diminue avec l' âge de l' arbre et après un âge de 70 ans pour l' arbre de la parcelle équienne et de 110 ans d' environ pour les arbres des parcelles inéquielles ce taux devient inférieur à 2 %.

Cette différence de l' accroissement des arbres analysés peut s' expliquer en tenant compte des conditions d' accroissement d' un arbre dans une parcelle équienne qui sont très différentes de celles d' une parcelle inéquienne. Car dans une parcelle inéquienne les arbres pendant une longue période de leur vie se développent sous une grande concurrence exercée par les grands arbres voisins qui influencent leur rythme d' accroissement.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γεωργόπουλος Α. 1963: Παραδόσεις Δασικής Διαχειριστικής Εκδοση Β!. Σελίδες 81-84. Θεσσαλονίκη.

Γεωργόπουλος Α. 1973: Εγχειρίδιον δενδρομετρίας. Σελίδες 47-52. Εκδόσεις Ταμείου Πανεπιστημιακών Δασών. Θεσσαλονίκη 1973.

Leibundgunt H. 1970: Η καλλιέργεια του δάσους. Σελίδες 33-45. Μετάφραση διακυβεύ Σ. Ντάφη. Θεσσαλονίκη 1970.

Μουλόπουλος Χ., 1938: Μαθήματα δασοκομικής. Πρώτο μέρος. Θεωρητική Δασοκομική ή Δασική Οικολογία. Αυτοτελής έκδοση Α.Π.Θ, σελίδες 293-303.

M' Hirit O., Postaire J.G. 1983: Analyse de la forme des tiges du Cedre du Moroc. Application à la détermination des courbes de profit. Annales des Sciences Forestières. Tome 40 (4). pp 355-372.

Otoul G., Rondeux J., 1988: Construction d' tarif de cubage à l' aide d' un Micro-Ordinateur. Revue Forestière Française, XL, No 1.

Παναγιωτίδης Ν. 1965: Μακροχρόνιες πειραματικές επιφάνειες. Σελίδες 1-50. "Αυτοτελείς εκδόσεις Ινστιτούτου Δασικών Ερευνών Αθηνών. Αθήνα.

Παναγιωτίδης Ν. 1973: Το δεκαμερές σύστημα ογκομετρικών και προσαυξητικών πινάκων και η χρησιμοποίηση της "Διαφορικής μεθόδου" δια τον προσδιορισμό της κατ' όγκο προσαύξησης αυτών. Σελίδες 9-73. Αυτοτελής έκδοση № 54 Ινστιτούτου Δασικών Ερευνών. Αθήνα.

Παναγιωτίδης Ν. 1981: Το δεκαμερές σύστημα ογκομετρικών και προσαυξητικών πινάκων για ανομήλικες συστάδες ελάτης εν Ελλάδι. Αυτοτελής έκδοση Ι.Δ.Ε.Α No 54, σελίδες 80, Αθήνα.

Richard Y, Majcen Z, et Menard M. 1980: Variations de la hauteur, du diamètre, de l'âge, de l'accroissement et de l'écorce du Bouleau Jaune,dans neuf groupements forestiers du Sud-Quest Quebecois. Memoire № 64. Service de la recherche forestière du Quebec. pp 11-44

Viney R. et Chaintreuil A. 1965 : Cours d' Aménagement, pp 11-16 E.N.G.R.E.F-Nancy - France.